

„Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára”

Kedves Testvérek!

A Credóban, amellyel minden vasárnap megvalljuk a hitünket elmondjuk: „Vallom az egy keresztséget a bűnök bocsánatára”. Ez az egyetlen kifejezett hivatkozás a Credóban egy szentségre, mert a keresztség a hit és keresztény élet „kapuja”. A feltámadott Krisztus adta Apostolainak ezt a parancsot: „Menjetek el az egész világra és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik az üdvözülni.” (Mk 16,15–16.) Az Egyház küldetése arra szól, hogy hirdesse az evangéliumot és a bűnök bocsánatát a keresztség által. De térjünk vissza Credo mondatához, amely három részre bontható: „vallom”, „az egy keresztséget”, „a bűnök bocsánatára”.

1. „Vallom”. Mit akar ez mondani? – Ünnepléses nyilatkozat, amely jelzi a szóban forgó tárgy, jelen esetben a keresztség nagy fontosságát. Ugyanis amikor ezeket a szavakat kimondjuk, azt állítjuk, hogy Isten gyermekei vagyunk. A keresztség bizonyos értelemben a keresztény ember személyazonosságát kártyája, születési bizonyítványa, az Egyházba születésének bizonylata.

A születésnapotokat valamennyien tudjátok és meg is ünneplitek, ugye? Mind megünnepeljük a születésnapunkat. De felteszek nektek egy kérdést, amit máskor is megtettem, de most megismétlem: Ki az, aki közületek tudja a keresztelésének napját? Emelje föl a kezét! – Kevesen vannak (és a püspököket nem kérdezem, nehogy pirulniuk kelljen...).

De tegyünk meg valamit: ma, amikor hazamentek, kérdezzétek meg, mikor kereszteltek meg benneteket, kérdezzétek, mert ez a második születésnapotok. Az első születésnapon erre a földi életre születünk, a második születésnapon pedig az Egyház számára. Megteszitek? Házi feladat ez: megkérdezni a napot, amelyen megszülettem az Egyház számára, és hálát adni az Úrnak, hogy a keresztelés napján megnyitotta előttem Egyháza kapuját.

Ugyanakkor a keresztséghez kötődik a bűnök bocsánatába vetett hitünk is. A bűnbánat szentsége, azaz a szentgyónás ugyanis olyan, mint egy „második keresztség”, amely mindig visszavisz az elsőhöz, hogy megújítsa és megerősítse azt. Ebben az értelemben a keresztségünk egy nagyon szép út kezdete, az Istenhez vezető út kezdete, amely életünk végéig tart, a megtérés útja, amelyet állandóan támogat a bűnbánat szentsége.

Gondoljátok meg ezt: amikor megyünk meggyónni a gyöngeségeinket, a bűneinket, megyünk, hogy Jézus megbocsátását kérjük, de azért is megyünk, hogy megújítsuk a keresztséget ezzel a megbocsátással. És ez szép, olyan, mintha minden szentgyónásban megünnepelnénk a keresztségünk napját. Ezért a gyónás nem kínzókamrába kerülés, hanem

ünnepe. A gyónás a keresztényeknek való! Arra való, hogy keresztény méltóságunk fehér ruháját tisztán tartsuk!

2. A második elem: „az egy keresztséget”. Ez az állítás Szent Pált idézi: „Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség” (Ef 4,5). A keresztség görög és latin nyelven *baptismus*, és szó szerint annyit jelent mint „alámerítés”. Ez a szentség lelki elmerülés Krisztus halálában, amelyből Vele együtt új teremtményként támadunk fel (vö. Róm 6,4). Az újjászületés és a megvilágosodás fürdője. Újjászületés, mert megvalósítja azt a vízből és Szentlélekből való születést, amely nélkül senki sem mehet be a mennyek országába (v.ö. Jn 3,5). Megvilágosodás, mert a keresztség által az emberi személyt elárasztja Krisztus kegyelme, „az igaz világosság, amely megvilágosít minden embert” (Jn 1,9), és elűzi a bűn sötéttségét. Ezért a keresztség szertartásában a szülők kapnak egy égő gyertyát, amely ezt a megvilágosodást jelképezi; a keresztség belül megvilágosít Jézus világosságával. Ennek az ajándéknak erejéből a megkeresztelt ember arra hivatott, hogy maga is „világosság” legyen – a megkapott hit világossága – a testvérek számára, főként azoknak, akik még sötétben vannak és nem veszik észre életükben a világosságot.

Föltehetjük a kérdést: számomra a keresztség egy régi történet, amelynek dátumát ma kell kiderítenem, vagy eleven valóság, amely meghatározza életem minden pillanatát? Erősnek érzed-e magadat azzal az erővel, amelyet Krisztus ad neked halálával és feltámadásával? Vagy nincs erőd a támadásokkal szemben? A keresztség erőt és világosságot ad. Megvilágosítottnak érzed-e magadat a Krisztusból áradó világosságtól? A világosság embere vagy-e? Vagy sötét vagy, Jézus fénye nélkül? Meg kell ragadnunk a keresztség kegyelmét, amely ajándék, és világossággá kell válnunk mindenki számára!

3. Végül néhány szó a harmadik elemről: „a bűnök bocsánatára”. A keresztség szentségében bocsánatot nyer minden bűn, az eredeti is, az összes személyes bűnök is, és minden értük járó büntetés is. A keresztséggel megnyílik a kapu az élet valós újdonsága felé, amelyet nem nyomaszt a rossz múlt terhe, hanem már érzi a mennyek országának szépségét és jóságát. Isten irgalmasságának hatalmas beavatkozásáról van szó életünkbe azért, hogy üdvözítsen bennünket.

Ez az üdvözítő beavatkozás nem veszi el emberi természetünktől a maga gyöngeségeit – valamennyien gyöngék vagyunk és bűnösök –, és nem ment föl a felelősség alól, hogy bocsánatot kérjünk, valahányszor vétünk! Nem tudok többször megkeresztelkedni, de tudok gyónni, s így meg tudom újítani a keresztség kegyelmét. Mintha újra megkeresztelkednék.

Az Úr Jézus annyira jó, soha nem fárad bele a megbocsátásba. Akkor is, ha a kapu, amelyet a keresztség kitárt előttünk az Egyházba való belépésünkre, gyöngeségeink és bűneink miatt kicsit becsukódik, a szentgyónás újra kitarja éppen azért, mert olyan, mintha újabb keresztség lenne, melyben bocsánatot és világosságot nyerünk, hogy az Úr világosságával tudjunk tovább menni. Így haladjunk előre, örvendező lélekkel, mert az életet Jézus Krisztus örömeivel éljük; és ez az Úr kegyelme.